

(OPEN ACCESS)

Effect of potassium humate on the growth traits and biochemical composition of periwinkle (*Catharanthus roseus* (L.) G. DON) medicinal plant

Maryam Kaviani¹, Davood Bakhshi^{*2}, Mohammad Bagher Farhangi³,
Mehrdad Chaichi⁴

1. Ph.D. Student in Horticultural Science and Engineering, Faculty of Agricultural Sciences, University Campus 2, University of Guilan, Rasht, Iran. E-mail: kavianimaryam170@yahoo.com
2. Corresponding Author, Associate Prof., Dept. of Horticultural Science and Engineering, Faculty of Agricultural Sciences, University of Guilan, Rasht, Iran. E-mail: bakhshi-d@guilan.ac.ir
3. Assistant Prof., Dept. of Soil Science and Engineering, Faculty of Agricultural Sciences, University of Guilan, Rasht, Iran. E-mail: m.farhangi@guilan.ac.ir
4. Assistant Prof., Dept. of Seed and Plant Improvement Research, Agriculture and Natural Resources Center, Agriculture Research, Education and Extension Organization, Hamedan, Iran. E-mail: m.chaichi@areeo.ac.ir

Article Info

Article type:

Full Length Research Paper

Article history:

Received: 01.01.2025

Revised: 02.05.2025

Accepted: 02.23.2025

Keywords:

Catalase,
Growth indices,
Organic fertilizer,
Peroxidase,
Total alkaloids

ABSTRACT

Background and Objectives: The plant *Catharanthus roseus* (L.) G. DON, belonging to the family Apocynaceae, is renowned for its abundant terpenoid indole alkaloids (TIA), with over 400 distinct alkaloids. Among the most significant active compounds are vincristine, vinblastine, and ajmalicine. The limited availability of vinblastine and vincristine, coupled with the increasing demand from communities and patients suffering from cancer, underscores the importance of cultivating the plant. As the effects of organic fertilizers on the cultivation of *Catharanthus roseus* have not been thoroughly studied, this research aims to investigate the influence of potassium humate on the growth and biochemical characteristics of the plant.

Materials and Methods: A field experiment was conducted at the Medicinal Plants Research and Education Center in Hamadan County over two agricultural season, 2022 and 2023, with three replications. The potassium humate treatments were applied at five levels: 0, 2.5, 3, 3.5, and 4 g m⁻² through fertigation. The aerial and root organs were collected at flowering time (late August and mid-September), and growth traits, including fresh and dry weights of leaves, stems and roots were measured. Biochemical traits, such as the activity of oxidase and catalase in leaves, stems, and roots, as well as the total alkaloids in the leaves were also assessed. Data were analysed in factorial arrangement in a completely randomized block design using SAS software.

Results: The effect of potassium humate on the fresh and dry weights of leaves, stems, and roots, as well as the activity of peroxidase and catalase in leaves, stems, and roots, and the total alkaloids in the leaves of the plant were significant (P<0.05). Additionally, the effect of the year on all these factors, except for the fresh weight of the roots and the activity of

---

peroxidase in the roots, was significant ($P < 0.05$). The interaction effect of treatment $\times$ year was significant for the fresh and dry weights of leaves and roots, the fresh weight of stems, and the activity of peroxidase in stems ($P < 0.05$). The results indicated that the potassium humate treatment of 4 g m^{-2} resulted in the highest fresh and dry weight of the plant, as well as the highest activities of peroxidase and catalase, while the control treatment displayed the lowest amount. Based on the results from the means comparison of treatment $\times$ year, the highest fresh leaf weight (203.79 g m^{-2}), dry leaf weight (33.47 g m^{-2}), fresh stem weight (88.38 g m^{-2}), and dry root weight (5.23 g m^{-2}) were associated with the 4 g m^{-2} potassium humate treatment in the second year. Furthermore, the highest peroxidase enzyme activity ($0.92 \Delta\text{OD min}^{-1} \text{ mg}^{-1} \text{ protein}$) in the second year and the highest fresh root weight (27.77 g m^{-2}) were noted for the 3.5 g m^{-2} potassium humate treatment in the first year.

Conclusion: Application of potassium humate at a level of 4 g m^{-2} had the most significant impact on improving the growth indices, including the fresh and dry weights of the leaves, stems, and roots of *Catharanthus roseus*. Furthermore, the application of this fertilizer at 4 g m^{-2} had the greatest effect on the activities of the catalase and peroxidase enzymes. However, using this fertilizer at a level of 3.5 g m^{-2} had the greatest impact on the total alkaloid content in the leaves.

Cite this article: Kaviani, Maryam, Bakhshi, Davood, Farhangi, Mohammad Bagher, Chaichi, Mehrdad. 2026. Effect of potassium humate on the growth traits and biochemical composition of periwinkle (*Catharanthus roseus* (L.) G. DON) medicinal plant. *Journal of Plant Production Research*, 32 (4), 91-107.

© The Author(s).

DOI: 10.22069/jopp.2025.22858.3196

Publisher: Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources

---

تأثیر پتاسیم هیومات بر صفات رشدی و زیست‌شیمیایی گیاه دارویی پروانش (*Catharanthus roseus* (L.) G. DON)

مریم کاویانی^۱، داود بخشی*^۲، محمدباقر فرهنگی^۳، مهرداد چائی‌چی^۴

۱. دانشجوی دکتری علوم و مهندسی باغبانی، دانشکده علوم کشاورزی، پردیس دانشگاهی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران. رایانامه: kavianimaryam170@yahoo.com
۲. نویسنده مسئول، دانشیار گروه علوم و مهندسی باغبانی، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران. رایانامه: bakhshi_d@guilan.ac.ir
۳. استادیار گروه علوم و مهندسی خاک، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران. رایانامه: m.farhangi@guilan.ac.ir
۴. استادیار پژوهشی، بخش تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، همدان، ایران. رایانامه: m.chaichi@areeo.ac.ir

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله: مقاله کامل علمی- پژوهشی	سابقه و هدف: گیاه پروانش بانام علمی <i>Catharanthus roseus</i> (L.) G. DON متعلق به خانواده Apocynaceae است. بیش از ۴۰۰ آلکالوئید از نوع ترپنوئید ایندول آلکالوئید (TIA) از این گیاه استخراج شده است که از جمله مهم‌ترین مواد مؤثره آن می‌توان به ترکیب‌های وین‌کریستین، وین‌بلاستین و آجملاستین اشاره کرد، مقدار محدود آلکالوئید وین‌بلاستین وین‌کریستین در گیاه پروانش و نیاز جوامع و بیماران مبتلا به سرطان از مهم‌ترین دلایل توجه پژوهش‌گران به کشت و تولید این گیاه است. از آن‌جاکه تأثیر کودهای آلی بر کشت این گیاه کم‌تر مطالعه شده است، این پژوهش باهدف بررسی تأثیر کود پتاسیم هیومات بر خصوصیات رشدی و زیست‌شیمیایی گیاه پروانش انجام شد.
تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۱۰/۱۲ تاریخ ویرایش: ۱۴۰۳/۱۱/۱۷ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۱۲/۰۵	مواد و روش‌ها: آزمایش مزرعه‌ای در باغ گیاهان دارویی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی شهرستان همدان در دو سال زراعی ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲ در سه تکرار اجرا شد. تیمار پتاسیم هیومات در پنج سطح ۰، ۲/۵، ۳، ۳/۵ و ۴ گرم در مترمربع به‌صورت کودآبیاری اعمال شد. اندام‌های هوایی و ریشه پروانش در زمان گلدهی (پایان مرداد و نیمه شهریور) جمع‌آوری و صفات رشدی شامل وزن‌تر و خشک برگ، ساقه و ریشه اندازه‌گیری شدند. صفات زیست‌شیمیایی شامل فعالیت آنزیم‌های اکسیداز و کاتالاز در برگ، ساقه و ریشه و آلکالوئید کل در برگ گیاه نیز اندازه‌گیری شد. داده‌ها به‌صورت آزمایش فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی اجرا و با نرم‌افزار SAS آنالیز شدند.
واژه‌های کلیدی: آلکالوئید کل، آنزیم پراکسیداز، آنزیم کاتالاز، شاخص‌های رشد، کود ارگانیک	

یافته‌ها: اثر پتاسیم هیومات بر وزن تر و خشک برگ، ساقه و ریشه، فعالیت آنزیم پراکسیداز و کاتالاز برگ، ساقه و ریشه و آلکالوئید کل در برگ گیاه معنی‌دار شد ($P < 0/05$). هم‌چنین اثر سال بر همه این عامل‌ها به‌جز وزن تر ریشه، فعالیت آنزیم پراکسیداز ریشه معنی‌دار شد ($P < 0/05$). اثر متقابل تیمار $\times$ سال بر وزن تر و خشک برگ و ریشه، وزن تر ساقه و فعالیت آنزیم پراکسیداز ساقه معنی‌دار شد ($P < 0/05$). یافته‌ها نشان داد که تیمار پتاسیم هیومات (۴ گرم در مترمربع) بیش‌ترین وزن تر و خشک گیاه و فعالیت آنزیم پراکسیداز و کاتالاز و تیمار پتاسیم هیومات ۳/۵ گرم در مترمربع بیش‌ترین تأثیر را بر آلکالوئید کل در برگ داشت و تیمار شاهد کم‌ترین نتایج را نشان داد. در سال دوم، اعمال تیمارها به‌طور قابل‌توجهی باعث بهبود ویژگی‌های گیاه پروانش شد. با توجه به نتایج به‌دست‌آمده از مقایسه میانگین‌ها تیمار $\times$ سال، بیش‌ترین میزان وزن تر برگ (۲۰۳/۷۹ گرم در مترمربع)، وزن خشک برگ (۳۳/۴۷ گرم در مترمربع) و وزن تر ساقه (۸۸/۳۸ گرم در مترمربع)، وزن خشک ریشه (۵/۲۳ گرم در مترمربع) مربوط به تیمار ۴ گرم در مترمربع پتاسیم هیومات در سال دوم بود. هم‌چنین بیش‌ترین فعالیت آنزیم پراکسیداز (۰/۹۲ جذب در دقیقه در میلی‌گرم پروتئین) در سال دوم وزن تر ریشه (۲۷/۷۷ گرم در مترمربع) مربوط به تیمار ۳/۵ گرم در مترمربع پتاسیم هیومات در سال اول بود.

نتیجه‌گیری: تغذیه گیاه با کود پتاسیم هیومات در سطح ۴ گرم در مترمربع، بیش‌ترین تأثیر را بر بهبود مؤلفه‌های رشدی شامل وزن تر و خشک برگ و ساقه و ریشه گیاه پروانش داشت. هم‌چنین استفاده از این کود در سطح ۴ گرم در مترمربع بیش‌ترین تأثیر را بر فعالیت آنزیم‌های کاتالاز و پراکسیداز داشت. استفاده از این کود در سطح ۳/۵ گرم در مترمربع بیش‌ترین تأثیر را بر مقدار آلکالوئید کل در برگ داشت.

استناد: کلویانی، مریم، بخشی، داود، فرهنگی، محمدباقر، چائی‌چی، مهرداد (۱۴۰۴). تأثیر پتاسیم هیومات بر صفات رشدی و زیست‌شیمیایی گیاه دارویی پروانش (*Catharanthus roseus* (L.) G. DON). نشریه پژوهش‌های تولید گیاهی، ۳۲ (۴)، ۱۰۷-۹۱.

DOI: 10.22069/jopp.2025.22858.3196

© نویسندگان.

ناشر: دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

مقدمه

با توجه به روند رو به رشد مصرف گیاهان دارویی در جهان، به ویژه در کشورهای پیشرفته، اهمیت پرورش و تولید این گیاهان در اقتصاد و سلامت جامعه آشکار است. یکی از این گیاهان دارویی مهم پروانش است (۱، ۲). پروانش یا پریش بانام علمی (*Catharanthus roseus* L. (G. Don)) یکی از مهم ترین و پرمصرف ترین گیاه دارویی و زینتی از خانواده خرزهره (Apocynaceae) با پراکندگی گسترده در ماداگاسکار و مناطق گرمسیر مانند (جنوب هند، اندونزی) و آفریقا است که در مناطق گرمسیر به صورت چندساله و در مناطق سرد به صورت یک ساله کشت می شود (۳). استفاده از این گیاهان دارویی در درمان سرطان به دلیل عوارض جانبی کم تر و از طرفی سازگاری بیش تر با بدن، اهمیت فوق العاده ای یافته است. در برزیل از دم کرده برگ این گیاه جهت بهبود زخم های مزمن، شستشودهنده دهان و دندان و کمبود ویتامین C استفاده می شود و در بریتانیا برای درمان زخم معده و دیابت به کار می رود (۴).

پروانش بیش از ۴۰۰ نوع آلکالوئید از نوع ترپنوئید ایندول آلکالوئید^۱ (TIA) را تولید می نماید. از جمله مهم ترین مواد مؤثره پیکره رویشی آن می توان به ترکیب های وین کریستین^۲ وین بلاستین^۳ اشاره کرد (۵). تمام قسمت های گیاه پروانش حاوی ترکیبات گیاهی فعال زیستی است که شامل طیف گسترده ای از ترکیبات مانند فنل ها، فلاونوئیدها، آلدئیدها، اسیدهای چرب، کتون ها و آلکالوئیدها می شود. ارزش اقتصادی وین بلاستین یک میلیون دلار و تولید سالانه آن ۱۲ کیلوگرم و قیمت هر کیلوگرم وین کریستین سه و نیم میلیون دلار و تولید سالانه آن یک کیلوگرم می باشد

- 1- Terpenoid indole alkaloids
- 2- Vincristine
- 3- Vinblastine

(۶). افزایش تقاضا و قیمت بالای این داروها و از طرفی هزینه بر بودن تولید این آلکالوئیدها به صورت مصنوعی پژوهشگران را بر آن داشته تا راهکارهای نوینی برای افزایش تولید و کاهش هزینه ها بیابند (۷، ۸). در تولید گیاهان دارویی علاوه بر شرایط آب و هوایی، عامل های خاکی نیز از اهمیت خاصی برخوردار هستند. عناصر غذایی در خاک که به راحتی قابل دست کاری هستند، می توانند کمیت و کیفیت این گیاهان را تحت تأثیر قرار دهند. مدیریت عناصر خاک نه تنها بر کمیت محصول بلکه بر کیفیت آن نیز مؤثرند و این امر به ویژه در گیاهان دارویی که نیازمند استانداردهای دقیق برای استفاده در پزشکی هستند، دارای اهمیت بسیار است. پروانش تقریباً در هر نوع خاکی به خوبی رشد می کند اما خاک های شنی حاوی مقادیر فروان ترکیبات هوموسی، از خاک های دیگر بهترند (۹). گیاه پروانش به pH خاک حساس بوده و در pH های بالاتر از ۶/۳ کمبود شدید ریزمغذی هایی مانند آهن را نشان می دهد (۱۰).

پتاسیم هیومات نمک اسید هومیک است که از زغال سنگ قهوه ای مشتق شده و سرشار از گروه های عاملی کربوکسیلیک و فنولیک است (۱۱). این ماده هم حاوی پتاسیم است که برای رشد گیاهان ضروری است و هم چنین حاوی هومیک اسید نیز می باشد که به بهبود کیفیت خاک و افزایش قابلیت دسترسی مواد مغذی کمک می کند. مواد هیومیک ترکیبات سازگار با محیط زیست می باشند. این ترکیبات آلی به عنوان بهترین کلات کننده طبیعی هستند و در انحلال و آزادسازی عناصر کم مصرف و پرمصرف، افزایش ریشه زایی، در دسترس قرار دادن فسفات نامحلول نقش مهمی دارند. در نتیجه نیاز به کودهای شیمیایی را کاهش می دهند. هم چنین ترکیبات هیومیک به خاطر pH اسیدی در اصلاح خاک های قلیایی مؤثرند (۱۲، ۱۳). پژوهش های چن و همکاران (۲۰۲۴) نشان داد که غلظت مناسب پتاسیم هیومات تأثیر قابل توجهی

می‌گردد (۲۰). استفاده از اسیدهومیک از طریق افزایش ظرفیت فتوسنتزی، بهبود جذب عناصر غذایی، افزایش کارایی و ظرفیت آنتی‌اکسیدانی و فنل کل باعث بهبود افزایش عملکرد، صفات ریخت‌شناسی (ارتفاع گیاه، قطر ساقه، روز تا گلدهی) و زیست‌شیمیایی (فعالیت آنزیم‌های پراکسیداز و کاتالاز) گیاه پروانش شد (۲۱). با این حال پژوهش‌های کمی در مورد تأثیر پتاسیم هیومات در فضای مزرعه بر روی گیاهان از جمله پروانش انجام شده است.

با توجه به اهمیت گیاه پروانش به عنوان گیاه دارویی-زینتی و افزایش چشمگیر تقاضا و قیمت بالای داروهای گیاهی که از این گیاه استحصال می‌شوند و از سوی هزینه‌بر بودن تولید این آکالوئیدها به صورت مصنوعی، کشت گیاه در اولویت قرار گرفته است. ضمن این‌که استفاده از کودهای آلی و زیستی در سلامت و کیفیت فرآورده‌های به دست آمده از این گیاه می‌تواند نقش داشته باشد؛ بنابراین، این پژوهش باهدف بررسی تأثیر کود پتاسیم هیومات بر رشد و ترکیبات زیست‌شیمیایی گیاه دارویی پروانش در شرایط مزرعه انجام شد.

مواد و روش‌ها

این پژوهش در باغ گیاهان دارویی استان همدان واقع در شهرستان همدان (۵۱' ۴۸° طول شمالی و ۸۰' ۳۴° عرض شرقی)، ارتفاع ۱۸۷۰ متر از سطح دریا و دارای اقلیم سرد و نیمه‌خشک و در دو سال زراعی ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲ انجام شد. بذر گیاه پروانش رقم صورتی F1 از شرکت Ballhort آمریکایی خریداری شد و در نیمه‌فروردین در بستر پیت و کوکوپیت (به نسبت ۱:۱) کشت و در خردادماه در مرحله چهار تا شش‌برگی به زمین اصلی منتقل شد. کود پتاسیم هیومات از شرکت آرویح گستر سما به صورت پودری خریداری شد که حاوی چهل درصد اسیدهومیک و بیست درصد پتاسیم اکساید بود.

بر بهبود عملکرد گیاه دم‌روباهی (*Foxtail millet*) دارد. پتاسیم هیومات باعث افزایش طول خوشه، وزن خوشه و تعداد آن، وزن دانه‌های هر خوشه و به‌طور کلی افزایش عملکرد این گیاه شد (۱۴). نتایج پژوهش‌های عزیزی و صفایی (۲۰۱۷) بر گیاه رازیانه نشان داد که محلول‌پاشی با اسیدهومیک با غلظت ۶ میلی‌گرم در لیتر باعث افزایش وزن خشک، ارتفاع، عملکرد دانه، وزن دانه در بوته و میزان و عملکرد اسانس شد (۱۵). سپهری و همکاران (۲۰۲۴) دریافتند که استفاده از غلظت ۶۰۰ میلی‌گرم اسیدهومیک بیش‌ترین تأثیر را بر ارتفاع بوته، طول ریشه، تعداد و سطح برگ، وزن تر و خشک‌ریشه و اندام هوایی گیاه دارویی کشتوک و کاسنی در سامانه هواکشت داشت و کم‌ترین میزان این صفات نیز مربوط به تیمار بدون هیومیکاسید بود (۱۶).

هیومیک اسید سبب افزایش تولید آنزیم‌هایی مانند کاتالاز، پراکسیداز، دی‌فنل‌اکسیداز، پلی‌فنل‌اکسیداز و اینورتاز و محتوی پروتئین برگ می‌شود (۱۷). آنتی‌اکسیدان‌ها مجموعه وسیعی از ترکیبات هستند که رادیکال‌های آزاد را خنثی می‌کنند و از آسیب به یاخته‌ها جلوگیری می‌کنند. ترکیبات آنتی‌اکسیداتیو موجود در منابع طبیعی نقش مهمی در پیش‌گیری از تنش اکسیداتیو همچنین در محدود کردن تشکیل گونه‌های فعال اکسیژن^۱ (ROS) ایفا می‌کنند (۱۱۸). کاربرد اسیدهومیک در گیاه به صورت کاربرد برگ (محلول‌پاشی)، سبب افزایش تنفس، تولید اسیدهای نوکلئیک، جذب یون‌ها و افزایش غلظت آنتی‌اکسیدان‌ها می‌شود. هم‌چنین با افزایش فعالیت آنزیم رویسکو، سبب افزایش فعالیت فتوسنتزی گیاه می‌شود (۱۹). استفاده از اسیدهومیک در محیط کشت بافت گیاه آزاله در غلظت‌های یک و دو میلی‌گرم در لیتر باعث افزایش فعالیت آنزیم‌های سوپراکسید دیسموتاز، کاتالاز، آسکوربات پراکسیداز و پلی‌فنل‌اکسیداز

۲۰ سانتی متری) نمونه برداری شد و برخی از ویژگی‌های فیزیکی - شیمیایی خاک به روش‌های استاندارد استفان و همکاران (۲۰۱۳) اندازه‌گیری شد (۲۲). کشت گیاه پروانش در کرت‌های (۱×۱ m²) با رعایت حاشیه ۲۰ سانتی متر از هر سو، فاصله بین ردیف‌ها ۳۰ سانتی متر و فاصله روی ردیف‌ها ۲۰ سانتی متر (در هر کرت ۱۲ گیاه)، انجام شد (شکل ۱)

آزمایش مزرعه‌ای به صورت فاکتوریل در قالب بلوک کامل تصادفی اجرا شد. تیمار آزمایشی شامل پتاسیم هیومات در پنج سطح صفر، ۲/۵، ۳، ۳/۵ و ۴ گرم در مترمربع بود که در دو سال متوالی کشت و در سه تکرار به کرت‌ها اعمال شد. تیمارها به صورت کودآبیاری و سه روز پس از انتقال نشا به زمین اصلی اعمال شدند. پیش از کشت گیاه از خاک مزرعه (عمق

شکل ۱- مراحل کشت و رشد گیاه پروانش (*Catharanthus roseus*).

Fig. 1. Cultivation and growth stages of Periwinkle *Catharanthus roseus*.

برای اندازه‌گیری فعالیت آنزیم کاتالاز یک میلی‌لیتر بافر فسفات سدیم (غلظت ۵۰ میکرومولار و pH=۷) و یک میلی‌لیتر H₂O₂ (۳۰ درصد) به ۷۵۰ میکرولیتر عصاره گیاه افزوده شد. تغییرات جذب نوری عصاره در طول موج ۲۴۰ نانومتر با استفاده از دستگاه اسپکتروفوتومتر (Perkin Elmer Lambda 25 UV/Vis) در مدت یک دقیقه ثبت شد. فعالیت آنزیم کاتالاز بر اساس میلی‌متر پراکسید هیدروژن در دقیقه در میلی‌گرم پروتئین اندازه‌گیری شد (۲۳).

برای اندازه‌گیری فعالیت آنزیم پراکسیداز یک میلی‌لیتر محلول بافر فسفات سدیم (غلظت ۱۰۰ میلی‌مولار و pH=۷)، یک میلی‌لیتر ماده گایاکول (۵ میلی‌مولار)، یک میلی‌لیتر H₂O₂ (۱۵ میلی‌مولار) به

صفات رشدی شامل وزن تر و خشک برگ، ساقه و ریشه در زمان گلدهی (پایان مرداد و نیمه شهریور) اندازه‌گیری شد. برای اندازه‌گیری وزن خشک، قسمت‌های مختلف گیاه در آون (۶۰ درجه سلسیوس) به مدت ۷۲ ساعت قرار داده شد (۲۲).

به منظور اندازه‌گیری فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانت ابتدا استخراج عصاره گیاه با محلول بافر فسفات سدیم (pH=۷) انجام شد. برای استخراج عصاره گیاه یک گرم بافت گیاهی به کمک نیتروژن مایع کاملاً پودر شد. سپس به آن دو میلی‌لیتر محلول بافر استخراج اضافه شد و به مدت ۱۵ دقیقه در ۱۴۰۰۰ دور سانتریفوژ (یخچال‌دار) شد. مقادیر پروتئین محلول جهت محاسبه فعالیت آنزیم در یک میلی‌گرم پروتئین محلول اندازه‌گیری شد.

از استاندارد به دستگاه HPLC تزریق شد. کروماتوگرام در طول موج ۲۵۴ نانومتر برای رسم منحنی استاندارد مورد استفاده قرار گرفت. کروماتوگرافی با استفاده از دستگاه HPLC ساخت کشور آمریکا، با ستون C₁₈ به طول ۱۵۰ میلی‌لیتر و قطر داخلی ۴/۶ میلی‌متر دتکتور UV (Water Dual Absorbance 2487)، پمپ Binary (Binary HPLC pump, 1525) انجام شد. پس از آماده شدن نمونه‌ها، مقدار ۲۰ میکرولیتر از آن‌ها به دستگاه HPLC تزریق شد و مساحت زیر منحنی پیک‌های مربوط به نمونه‌ها اندازه‌گیری شده و میزان آلکالوئید کل در نمونه‌های مختلف بر اساس نمونه استاندارد محاسبه شد (۲۷).

داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SAS تجزیه شدند و برای مقایسه میانگین‌ها از آزمون توکی ($P < 0.05$) استفاده شد.

نتایج و بحث

خاک زیر کشت گیاه، دارای بافت لومی با پی‌اچ اندکی قلیایی ($pH=7.61$)، باقابلیت هدایت الکتریکی بالا ($EC=4.13$) دسی‌زیمنس بر متر) و محتوای کربنات کلسیم معادل ۱۳/۵ درصد بود. همچنین از نظر تغذیه‌ای، خاک مورد نظر با محتوای مواد آلی ۱/۳ و نیتروژن کل ۰/۰۸ درصد و مقدار فسفر و پتاسیم فراهم به ترتیب ۱۳/۲ و ۲۳۰ میلی‌گرم در کیلوگرم، خاک فقیری شمرده می‌شود.

اثر سطوح مختلف تیمار پتاسیم هیومات بر همه صفات گیاهی در سطح ۵ درصد معنی‌دار بود (جدول‌های ۱ و ۲). همچنین اثر سال بر همه صفات به جز وزن تر ریشه (جدول ۱) و فعالیت آنزیم پراکسیداز ریشه، (جدول ۲) در سطح ۵ درصد معنی‌دار بود. اثر متقابل تیمار در سال نیز بر وزن تر و خشک برگ و ریشه، وزن تر ساقه (جدول ۱) و فعالیت آنزیم پراکسیداز ساقه (جدول ۲) در سطح ۵ درصد معنی‌دار بود.

۵۰ میکرولیتر عصاره گیاه افزوده شد. میزان جذب نوری در طول موج ۴۷۰ نانومتر و با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر (Perkin Elmer Lambda 25 UV/Vis) در مدت دو دقیقه اندازه‌گیری شد (۲۴).

برای اندازه‌گیری پروتئین محلول به روش برادفورد، از کوماسی بلو از نوع G-250 استفاده شد. جذب نوری هر یک از مخلوط‌ها با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر (Perkin Elmer Lambda 25 UV/Vis) در طول موج ۵۹۵ نانومتر پس از ۱۰ دقیقه انجام شد (۲۵).

به منظور تهیه عصاره جهت تزریق به دستگاه HPLC و بررسی میزان آلکالوئید کل، ابتدا نمونه‌های برگ در آون با دمای ۶۰ درجه سلسیوس خشک شدند سپس با استفاده از هاون به‌طور کامل خرد شدند و میزان ۵۰ میلی‌گرم از آن را جهت کلروفیل‌زدایی داخل لوله‌آزمایش ریخته شد. سپس ۵ میلی‌لیتر استون به آن اضافه شد و پنج مرتبه شستشو با استون به مدت ۱۵ دقیقه همراه با ورتکس انجام شد. پس از هر بار ورتکس، ۵ دقیقه زمان داده شد تا محلول به ثبات برسد و ته‌نشینی ذرات گیاهی به‌طور کامل صورت گیرد. مرحله مایع شامل استون و کلروفیل محلول در آن، با دقت تخلیه شد. پس از کلروفیل‌زدایی به مدت سه ساعت نمونه‌های برگ داخل لوله‌آزمایش در دمای ۶۰ درجه سلسیوس خشک شد. سپس به نمونه‌های خشک‌شده سه میلی‌لیتر متانول اسیدی متشکل از ۸۵ درصد متانول و ۱۵ درصد استیک اسید اضافه شد و به مدت ۲۴ ساعت در یخچال ۴ درجه سلسیوس قرار داده شد. پس از سانتریفیوژ نمونه‌ها با دور ۱۴۰۰۰ به مدت ۱۵ دقیقه بخش روشناور به‌عنوان عصاره مورد نظر برداشته و درون تیوب‌های جدید ریخته شد. برای اطمینان یافتن از نبود ذرات معلق در عصاره، نمونه‌ها فیلتر شدند. ۲۰ میکرولیتر از عصاره حاصل به دستگاه تزریق شد (۲۶). برای رسم منحنی استاندارد مقدار ۲۰ میکرولیتر

جدول ۱- نتایج تجزیه واریانس اثر پتاسیم هیومات و سال بر صفات رشدی گیاه پروانش.

Table 1. Analysis of variance for the effect of potassium humate and year on the growth traits of Periwinkle.

میانگین مربعات Mean squares						درجه آزادی Degree of freedom	منابع تغییرات Source of Variations
وزن خشک ریشه Root dry Weight	وزن تر ریشه Root fresh weight	وزن خشک ساقه Stem dry weight	وزن تر ساقه Stem fresh weight	وزن خشک برگ Leaf dry weight	وزن تر برگ Leaf fresh weight		
0.359 ^{ns}	9.800*	2.856 ^{ns}	70.707 ^{ns}	1.414 ^{ns}	137.673 ^{ns}	2	بلوک Block
1.825*	148.101*	24.057*	930.258*	97.051*	6181.627*	4	پتاسیم هیومات (K) Potassium humate (K)
15.724*	1.236 ^{ns}	95.872*	9300.545*	958.918*	35971.566*	1	سال (Y) Year (Y)
0.580*	30.183*	5.569 ^{ns}	366.057*	31.176*	1066.473*	4	K × Y
0.121	2.184	2.037	62.170	5.115	191.592	18	خطا Error
10.405	6.909	20.446	19.433	11.418	12.374	-	ضریب تغییرات (درصد) CV (%)

* و ^{ns} به ترتیب بیانگر اثر معنی دار و غیر معنی دار در سطح (P<0.05) است

* and ^{ns} indicate significant and non-significant effect at P<0.05, respectively

جدول ۲- نتایج تجزیه واریانس اثر پتاسیم هیومات و سال بر فعالیت آنزیم‌ها و آلکالوئید کل برگ در گیاه پروانش.

Table 2. Analysis of variance for the effect of potassium humate and year on the enzyme activities and total alkaloids in Periwinkle.

میانگین مربعات Mean squares							درجه آزادی Degree of freedom	منابع تغییرات Source of Variations
آلکالوئید کل Total alkaloids	کاتالاز ریشه Root catalase	کاتالاز ساقه Stem catalase	کاتالاز برگ Leaf catalase	پراکسیداز ریشه Root peroxidase	پراکسیداز ساقه Stem peroxidase	پراکسیداز برگ Leaf peroxidase		
21113.49 ^{ns}	0.0006 ^{ns}	0.0004*	0.0008 ^{ns}	0.138 ^{ns}	0.001 ^{ns}	0.018 ^{ns}	2	بلوک Block
22347.03*	0.047*	0.005*	0.013*	0.39*	0.276*	0.634*	4	پتاسیم هیومات (K) Potassium humate (K)
55331.01*	0.002*	0.004*	0.009*	0.093 ^{ns}	0.125*	0.0038*	4	سال (Y) Year (Y)
2343.39 ^{ns}	0.0007 ^{ns}	0.00006 ^{ns}	0.001 ^{ns}	0.047 ^{ns}	0.0182*	0.005 ^{ns}	4	K × Y
5746.91	0.0001	0.00008	0.0004	0.04	0.004	0.007	18	خطا Error
30.44	10.35	12.27	14.86	22.36	13.16	8.11	-	ضریب تغییرات (درصد) CV (%)

* و ^{ns} به ترتیب بیانگر اثر معنی دار و غیر معنی دار در سطح (P<0.05) است

* and ^{ns} indicate significant and non-significant effect at P<0.05, respectively

سطوح تفاوت آماری معنی‌دار داشت ($P < 0.05$). مقدار آلکالوئید کل ($332/36$ میلی‌گرم در گرم وزن خشک) در تیمار $3/5$ گرم در مترمربع به‌دست آمد. کم‌ترین مقدار همه این صفات مربوط به تیمار شاهد بود. همه صفات گفته‌شده به‌جز فعالیت کاتالاز ریشه در بالاترین سطح تیمار هیومات پتاسیم حدود دو برابر افزایش یافت، درحالی‌که فعالیت کاتالاز ریشه چهار برابر زیاد شد (جدول ۳).

با توجه به نتایج مقایسه میانگین‌ها، بیش‌ترین وزن خشک ساقه ($9/91$ گرم در مترمربع)، فعالیت آنزیم پراکسیداز برگ ($1/46$ جذب در دقیقه در میلی‌گرم پروتئین)، ریشه ($1/21$ جذب در دقیقه در میلی‌گرم پروتئین)، فعالیت آنزیم کاتالاز برگ ($0/21$ جذب در دقیقه در میلی‌گرم پروتئین) و ریشه ($0/16$ جذب در دقیقه در میلی‌گرم پروتئین) در سطح 4 گرم در مترمربع پتاسیم‌هیومات به‌دست آمد که در پارامترهای فعالیت آنزیم‌های پراکسیداز و کاتالاز برگ با دیگر

جدول ۳- مقایسه میانگین اثر پتاسیم‌هیومات بر صفات رشدی و زیست‌شیمیایی برگ‌پروانش.

Table 3. Mean comparison for the effect of potassium humate on the growth traits and biochemical composition of Periwinkle.

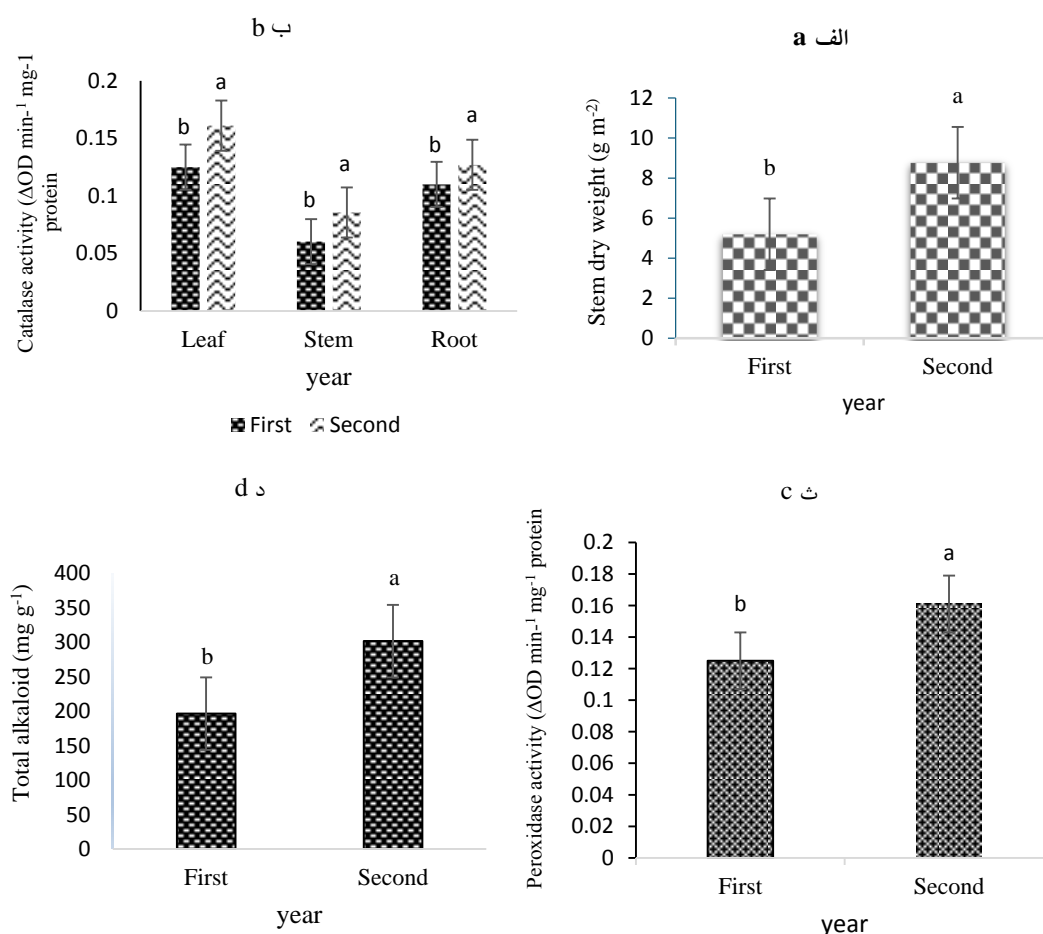
آلکالوئید کل برگ Total alkaloids (mg g ⁻¹)	فعالیت آنزیم کاتالاز ریشه Root catalase activity (ΔOD min ⁻¹ mg ⁻¹ protein)	فعالیت آنزیم کاتالاز برگ Leaf catalase activity (ΔOD min ⁻¹ mg ⁻¹ protein)	فعالیت آنزیم پراکسیداز ریشه Root peroxidase activity (ΔOD min ⁻¹ mg ⁻¹ protein)	فعالیت آنزیم پراکسیداز برگ Leaf peroxidase activity (ΔOD min ⁻¹ mg ⁻¹ protein)	وزن خشک ساقه Stem dry weight (g m ⁻²)	پتاسیم‌هیومات Potassium humate (g m ⁻²)
154.43 ^b	0.046 ^d	0.098 ^c	0.550 ^c	0.607 ^d	4.806 ^c	0
202.15 ^b	0.111 ^c	0.112 ^c	0.841 ^{bc}	0.910 ^c	5.726 ^{bc}	2.5
242.04 ^{ab}	0.127 ^{bc}	0.128 ^{bc}	1.045 ^{ab}	1.051 ^c	6.516 ^{bc}	3
332.36 ^a	0.148 ^{ab}	0.158 ^b	1.062 ^{ab}	1.244 ^b	7.941 ^{ab}	3.5
313.90 ^a	0.160 ^a	0.217 ^a	1.211 ^a	1.462 ^a	9.913 ^a	4

میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک در هر ستون فاقد اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال ۵ درصد می‌باشند

Numbers followed by the same letter are not significantly different ($P < 0.05$)

دقیقه در میلی‌گرم پروتئین) و آلکالوئید کل در برگ ($301/57$ میلی‌گرم در گرم برگ خشک) در سال دوم کشت ثبت شد (شکل ۲) و به‌ترتیب $1/28$ ، $1/68$ ، $1/4$ ، $1/15$ ، $1/2$ و $1/5$ برابر نسبت به سال اول کشت افزایش یافت (شکل ۲).

بررسی اثر سال نشان داد که بیش‌ترین مقدار وزن خشک ساقه ($8/76$ گرم در مترمربع) و فعالیت آنزیم کاتالاز برگ ($0/16$ جذب در دقیقه در میلی‌گرم پروتئین)، کاتالاز ساقه ($0/085$ جذب در دقیقه در میلی‌گرم پروتئین) و ریشه ($0/12$ جذب در دقیقه در میلی‌گرم پروتئین)، پراکسیداز برگ ($0/161$ جذب در

شکل ۲- مقایسه میانگین اثر سال بر وزن خشک ساقه (الف)، فعالیت آنزیم کاتالاز برگ، ساقه و ریشه (ب)،

فعالیت آنزیم پراکسیداز برگ (ج) و آلکالوئید کل برگ (د) در گیاه پروانش.

Fig. 2. Effect of year on stem dry weight (a) and leaf, stem and root catalase activity (b), leaf peroxidase activity (c) and leaf total alkaloid (d) of Periwinkle *Catharanthus roseus*.

میانگین‌های دارای حروف متفاوت در هر صفت بیانگر اختلاف آماری معنی‌دار در سطح احتمال ۵ درصد می‌باشند.

Numbers followed by the different letters indicate significant difference ($P < 0.05$).

مشاهده شد که با تیمار ۴ گرم در مترمربع پتاسیم هیومات تفاوت آماری معنی‌دار نداشت. هم‌چنین بیش‌ترین فعالیت آنزیم پراکسیداز ساقه (۰/۹۲) مربوط به تیمار ۳/۵ گرم در مترمربع پتاسیم هیومات در سال دوم ثبت شد که با تیمار ۴ گرم در مترمربع پتاسیم هیومات در سال دوم تفاوت آماری معنی‌دار نداشت (جدول ۴). نتایج مقایسه میانگین تیمار × سال نشان داد که با افزایش سطح پتاسیم هیومات از صفر به ۴ گرم در مترمربع و تکرار اعمال آن در سال دوم کشت، به‌ترتیب وزن‌تر برگ،

مقایسه میانگین‌های اثرات متقابل تیمار در سال نشان داد که بیش‌ترین میزان وزن‌تر برگ (۲۰۳/۷۹ گرم در مترمربع)، وزن خشک برگ (۳۳/۷۴ گرم در مترمربع)، وزن‌تر ساقه (۸۸/۳۸ گرم در مترمربع)، وزن خشک ریشه (۵/۲۳۰ گرم در مترمربع) مربوط به تیمار ۴ گرم در مترمربع پتاسیم هیومات در سال دوم بود که با تیمار ۳/۵ گرم در مترمربع پتاسیم هیومات در سال دوم اختلاف معنی‌داری نداشت. بیش‌ترین مقدار وزن‌تر ریشه (۲۷/۷۷ گرم در مترمربع) مربوط به تیمار ۳/۵ گرم در مترمربع پتاسیم هیومات در سال اول

وزن خشک برگ، وزن تر ساقه، وزن خشک ریشه، وزن خشک برگ، وزن تر ساقه، وزن خشک ریشه، ۷/۳۰، ۲/۵۸، ۶/۷۲ و ۲/۲ برابر نسبت به تیمار شاهد و سال اول افزایش یافت. هم‌چنین وزن تر ریشه در تیمار ۳/۵ گرم در مترمربع و در سال اول کشت نسبت به تیمار شاهد و سال اول کشت ۲/۴ برابر شد. فعالیت آنزیم پراکسیداز ساقه در تیمار ۳/۵ گرم در مترمربع و در سال دوم کشت ۳/۵۸ برابر نسبت به تیمار شاهد و در سال اول کشت ثبت شد.

جدول ۴- مقایسه میانگین اثر متقابل تیمار پتاسیم هیومات در سال بر صفات بررسی شده بر گیاه پروانش.

Table 4. Mean comparison for the interaction effects of potassium humate and year on the measured traits of Periwinkle.

فعالیت آنزیم پراکسیداز ساقه Stem peroxidase activity ($\Delta OD \text{ min}^{-1} \text{ mg}^{-1} \text{ protein}$)	وزن خشک ریشه Root dry weight (g m^{-2})	وزن تر ریشه Root fresh weight (g m^{-2})	وزن تر ساقه Stem fresh weight (g m^{-2})	وزن خشک برگ Leaf dry weight (g m^{-2})	وزن تر برگ Leaf fresh weight (g m^{-2})	پتاسیم هیومات Potassium humate (g m^{-2})	سال Year
0.257 ^f	2.333 ^c	11.157 ^c	13.133 ^f	13.067 ^d	27.91 ^d	0	۱۴۰۱ (2022)
0.331 ^{ef}	2.466 ^c	18.477 ^d	21.847 ^{ef}	12.267 ^d	79.50 ^c	2.5	
0.398 ^{def}	2.533 ^c	23.843 ^{abc}	24.510 ^{def}	12.667 ^d	83.52 ^c	3	
0.659 ^{bc}	2.833 ^c	27.777 ^a	28.130 ^{def}	16.833 ^{cd}	100.02 ^{bc}	3.5	
0.529 ^{cd}	2.933 ^c	26.720 ^{ab}	27.213 ^{def}	15.933 ^{cd}	95.17 ^{bc}	4	۱۴۰۲ (2023)
0.280 ^f	3.105 ^{bc}	17.697 ^d	37.833 ^{cde}	18.450 ^{bcd}	105.93 ^{bc}	0	
0.358 ^{def}	3.368 ^{bc}	18.490 ^d	46.040 ^{bcd}	22.100 ^{bc}	123.56 ^b	2.5	
0.509 ^{cde}	4.146 ^{ab}	20.900 ^{cd}	52.000 ^{bc}	23.153 ^b	128.68 ^b	3	
0.922 ^a	4.488 ^a	22.313 ^{bcd}	66.653 ^{ab}	29.860 ^a	170.44 ^a	3.5	
0.752 ^{ab}	5.230 ^a	26.543 ^{ab}	88.380 ^a	33.740 ^a	203.79 ^a	4	

میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک در هر ستون فاقد اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال ۵ درصد می‌باشند

Numbers followed by the same letter are not significantly different ($P < 0.05$)

دارند، مانند سیتوکروم‌ها، فرودکسین‌ها، پلاستوسیانین و آنزیم روبیسکو را افزایش می‌دهد (۳۱). نتایج این پژوهش نیز نشان داد که با افزایش سطح هیومات پتاسیم از شاهد به ۴ گرم در مترمربع، وزن تر و خشک ریشه گیاه پروانش به ترتیب ۱/۸۴ و ۱/۵۰ برابر شد (جدول ۴) شد. هم‌چنین با افزایش سطح هیومات پتاسیم وزن تر و خشک برگ، وزن تر و خشک ساقه گیاه پروانش به ترتیب، ۲/۲۳، ۱/۵۴، ۲/۲۶ و ۲/۰۶ برابر شد که با نتایج پژوهش‌های عزیز و صفایی (۲۰۱۷) و سپهری و همکاران (۲۰۲۴) هم‌راستا بود (۱۵، ۱۶) (جدول‌های ۳ و ۴). این نتیجه

اسیدهیومیک با افزایش محرک‌های رشد بر رشد گیاهان تأثیر معنی‌دار می‌گذارد (۲۸). بررسی‌های کانلسا و همکاران (۲۰۱۹) نشان داد که اسیدهیومیک را می‌توان به‌عنوان یک ترکیب شبه‌هورمونی در نظر گرفت که با حفظ نفوذپذیری غشا و افزایش سوخت‌وساز یاخته، رشد گیاهان را در شرایط محیطی مختلف بهبود می‌بخشد (۲۹). اسیدهیومیک باعث جذب بیش‌تر عنصر نیتروژن در خاک قلیایی سبب تحریک رشد اندام‌های هوایی می‌شود (۳۰). اسیدهیومیک با بهبود جذب نیتروژن، میزان آنزیم‌ها و پروتئین‌ها، به‌ویژه آن‌هایی که در چرخه فتوسنتز نقش

غذایی را افزایش می‌دهد، همچنین باعث افزایش ظرفیت آنتی‌اکسیدانی گیاه می‌شود (۳۸). آنزیم‌های پراکسیداز، آسکوربات پراکسیداز و کاتالاز با شکستن هیدروژن پراکسید به آب و اکسیژن، سبب پاک‌سازی و جاروب کردن رادیکال‌های آزاد اکسیژن می‌شوند (۳۹). افزایش فعالیت کاتالاز در گیاهان یک ویژگی سازشی بوده و با کاهش میزان پراکسید هیدروژن از آسیب رسیدن به بافت جلوگیری می‌کند (۴۰).

گزارش پژوهشی در گیاه فیسالیس (*Physalis peruviana* L.) نشان داد که استفاده از اسیدهومیک تحت شرایط کم‌آبیاری سبب افزایش ظرفیت آنتی‌اکسیدان، فعالیت آنزیم کاتالاز و پراکسیداز در این گیاه شد که با نتایج این پژوهش هم‌خوانی داشت (۴۱). به‌طوری‌که با افزایش سطح پتاسیم هیومات به ترتیب فعالیت آنزیم پراکسیداز برگ، ساقه و ریشه، فعالیت آنزیم کاتالاز برگ و ریشه ۲/۴۰، ۲/۹۴، ۲/۲۰، ۲/۲۱، ۲/۴۷ برابر نسبت به سطح شاهد شد (جدول‌های ۳ و ۴). نتایج پژوهش گردگانه و همکاران (۲۰۲۰) در خصوص کاربرد اسیدهومیک به‌صورت خاکی و محلول‌پاشی بر ویژگی‌های کمی و کیفی زعفران (*Crocus sativus* L.) نشان داد که استفاده از اسیدهومیک در مقایسه با شاهد سبب افزایش تعداد گل، عملکرد گل‌تر، عملکرد کلاله تر، عملکرد کلاله خشک، قطر بنه، وزن بنه، طول برگ، پیکروکروستین، سافرانال، کروستین نسبت به شاهد شد (۴۲).

استفاده از تیمارهای مختلف اسیدهومیک تحت شرایط تنش شوری باعث افزایش آنزیم‌های کاتالاز، گایاکول پراکسیداز و آسکوربات پراکسیداز در توت‌فرنگی رقم سابرینا شد (۴۳). نتایج پژوهش دادنیا (۲۰۱۷) نشان داد اسیدهومیک موجب تولید سریع‌تر سوپراکسید دیسموتاز و کاتالاز از پیش ماده خود (سوپراکسید یک پپتید بنام دیسموتاز و پورفیرین در

ممکن است به این دلیل باشد که هیومات پتاسیم شامل بسیاری از عناصر موردنیاز برای بهبود رشد گیاه، تحریک رشد احتمالی، افزایش فتوسنتز، افزایش غلظت ریبونوکلوئید و بیوستز آنزیمی است.

نتایج پژوهشی نشان داد که با استفاده از سطوح مختلف پتاسیم هیومات در گیاه رزماری (*Rosmarinus officinalis*) تحت تنش شوری ارتفاع بوته، تعداد شاخه در بوته، وزن تر و خشک گیاه، درصد اسانس، عملکرد بوته، محتوای رنگدانه و نیتروژن، پتاسیم و فسفر به‌طور قابل‌توجهی افزایش یافتند که این امر بیانگر این است که این ترکیب باعث کاهش اثرات مضر شوری بر این گیاه می‌شود. پتاسیم هیومات جذب و انتقال پتاسیم را در سراسر گیاه بهبود می‌بخشد. پتاسیم موجود در این ترکیب با تنظیم اسمزی، سدیم را حذف می‌کند و اثرات آن را بر پاسخ‌های رشد گیاه کاهش می‌دهد (۳۲). پتاسیم می‌تواند اثرات سدیم را خنثی کند و به‌این‌ترتیب، پاسخ‌های رشدی گیاه به عوامل مختلف را بهبود بخشد (۳۳). استفاده از کود اسیدهومیک باعث کاهش شوری خاک می‌شود در نتیجه جذب آب و مواد معدنی توسط گیاهان افزایش می‌یابد (۳۴). اسیدهومیک با تحریک و تقویت گیاه، نه‌تنها باعث افزایش عملکرد می‌شود، بلکه به‌طور غیرمستقیم ریزمغذی‌های ضروری گیاه را نیز تأمین می‌کند (۳۵). مطالعه‌ای در گیاه بادرنجبویه (*Melissa officinalis*) نشان داد استفاده از اسیدهومیک بر وزن تر و خشک شاخساره، عملکرد خشک، درصد اسانس، عملکرد اسانس و اجزای اسانس در سطح یک درصد معنی‌دار بود (۳۶). نتایج پژوهشی در گیاه گل‌گاوزبان نشان داد که استفاده از اسیدهومیک باعث افزایش معنی‌داری بر عملکرد گل، عملکرد زیست‌توده و تعداد شاخه‌های جانبی گیاه شده است (۳۷).

پژوهش‌ها نشان داده‌اند که اسیدهومیک وضعیت تغذیه‌ای گیاه را بهبود می‌بخشد و جذب عناصر

نشان داد که استفاده از هیومیک اسید موجب زیاد شدن میزان آلکالوئیدها در برگ می‌شود (۴۷). هم‌چنین نتایج پژوهشی نشان داد که هیومیک اسید با تقویت سامانه سوخت‌وسازی گیاه و افزایش جذب عناصر غذایی موجب افزایش تولید آلکالوئیدها می‌شود (۴۸) که با نتایج این پژوهش هم‌راستا بود.

نتیجه‌گیری کلی

تغذیه گیاه با کود پتاسیم‌هیومات در سطح ۴ گرم در مترمربع، بیش‌ترین تأثیر را بر بهبود مؤلفه‌های رشدی شامل وزن‌تر و خشک برگ و ساقه و ریشه گیاه پروانش داشت. هم‌چنین استفاده از این کود در سطح ۴ گرم در مترمربع بیش‌ترین تأثیر را بر فعالیت آنزیم کاتالاز و پراکسیداز بخش‌های مختلف گیاه داشت؛ اما استفاده از این کود در سطح ۳/۵ گرم در مترمربع بیش‌ترین تأثیر را بر مقدار آلکالوئید کل در برگ گیاه پروانش داشت. تیمار گیاه با کود پتاسیم هیومات با توجه به این کود حاوی پتاسیم می‌باشد، باعث افزایش جذب ترکیبات مغذی گیاه و افزایش خصوصیات مربوط به عملکرد می‌شود. پتاسیم نقش مهمی در نقل‌وانتقال مواد در آوندها، فعالیت هورمون‌ها و آنزیم‌های گیاه دارد. با توجه به اثر پتاسیم بر سوخت‌وسازهای ثانویه، ممکن است بر محتوای آلکالوئیدها در پروانش تأثیر قابل‌توجهی داشته باشد.

مورد کاتالاز) می‌باشد. این یافته‌ها نشان‌دهنده نقش مهم اسیدهیومیک در افزایش آنتی‌اکسیدان‌ها و در نتیجه بهبود سلامت یاخته‌ها و محافظت از آن‌ها در برابر تنش اکسیداتیو است (۴۴). پژوهشی نشان داد که کاربرد اسیدهیومیک روی گیاهان باعث افزایش آنتی‌اکسیدان‌های غیر آنزیمی مانند اسیداسکوربیک و گلوکاتیون می‌شود که به نوبه خود، آسیب اکسیداتیو را کاهش داده یا حذف می‌کند (۴۵). نتایج پژوهش نجفی‌وفا و همکاران (۲۰۲۱) بر گیاه دارویی مرزه (*Satureja hortensis* L.) نشان داد که استفاده تلفیقی ۱۵۰ میلی‌گرم در لیتر اسیدهیومیک به همراه دو گرم در لیتر کود نانوکلات‌روی مقدار آنزیم پراکسیداز، کاتالاز، روی، وزن خشک بوته، طول برگ و سطح برگ را افزایش داد (۴۶). مطالعات پتیت (۲۰۰۶) نشان داده است که اسیدهیومیک‌ها می‌توانند با افزایش غلظت mRNA در سلول‌های گیاهی، بیوسنتز آنزیمی و محتوای پروتئینی برگ‌ها را بهبود بخشند که این فرایند زیست‌شیمیایی منجر به افزایش فعالیت آنزیم‌هایی مانند کاتالاز، پراکسیداز، پلی‌فنل‌اکسیداز و اینورتاز می‌شود که نقش مهمی در سوخت‌وساز گیاه ایفا می‌کنند که با نتایج این پژوهش هم‌راستا بود (۱۷). افزایش سوخت‌وساز آنتی‌اکسیدان‌ها و آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی با استفاده از اسیدهیومیک، نقشی حیاتی در محافظت از سلول‌ها در برابر آسیب‌های اکسیداتیو دارد. مطالعه‌ای در گیاه توتون

منابع

- Rashmi, R., & Trivedi, M. P. (2014). Assessing the morphological characters for taxonomic significance among intraspecific variations of *Catharanthus roseus*. *Biolife Journal*, 2 (4), 1002-1007.
- Awaad, A. S., Govil, J. N., & Singh, V. K. (2010). *Recent Progress in Medicinal Plants*. Drug plants I (pp. 485). Volume: 27.
- Danaee, E. (2020). A Review on the Botanical, phytochemical and pharmacological properties of *Catharanthus roseous*. *Iran. Journal Plant biotechnology*, 15 (1), 21-31.
- Mishra, J. N., & Verma, N. K. (2017). A brief study on *Catharanthus roseus*: A review. *International Journal of Research in Pharmacy and Pharmaceutical Sciences*, 2 (2), 20-23.

5. Sain, M., & Sharma, V. (2013). *Catharanthus roseus* (An anti-cancerous drug yielding plant)-A Review of Potential Therapeutic Properties. *International Journal of Pure & Applied Bioscience*, 1 (6), 139-142.
6. Barrales-Cureño, H. J., Reyes, C. R., García, I. V., Valdez, L. G. L., De Jesús, A. G., Ruíz, J. A. C., & Montoya, J. M. (2019). Alkaloids of pharmacological importance in *Catharanthus roseus* (Vol. 1, p. 18). Intech Open Ltd.: London, UK.
7. Alipor, N., & Shahmohamadi, F. (2017). Medicinal plants effective in the treatment of cancer Isaac Publications. P 103-131.
8. Singh, S., Pandey, S. S., Tiwari, R., Pandey, A., Shanker, K., & Kalra, A. (2021). Endophytic consortium with growth-promoting and alkaloid enhancing capabilities enhance key terpenoid indole alkaloids of *Catharanthus roseus* in the winter and summer seasons. *Industrial Crops and Products*, 166, 113437.
9. Omidbaigi, R. (2013). Production and processing of medicinal plants. Astan Quds Publication, Tehran. [In Persian]
10. Thomas, P. A., Woodward, J., Stegelin, F., & Pennisi, B. (2012). A guide for commercial production of vinca. *Bulletin*, 1219, 1-27.
11. Mahdi, A. H., Badawy, S. A., Abdel Latef, A. A. H., El Hosary, A. A., Abd El Razek, U. A., & Taha, R. S. (2021). Integrated effects of potassium humate and planting density on growth, physiological traits and yield of *Vicia faba* L. grown in newly reclaimed soil. *Agronomy*, 11(3), 461.
12. Yuan, Y., Gai, S., Tang, C., Jin, Y., Cheng, K., Antonietti, M., & Yang, F. (2022). Artificial humic acid improves maize growth and soil phosphorus utilization efficiency. *Applied Soil Ecology*, 179, 104587.
13. Rostami, G., Moghaddam, M., Saeedi Pooya, E., & Ajdanian, L. (2019). The effect of humic acid foliar application on some morphophysiological and biochemical characteristics of spearmint (*Mentha spicata* L.) in drought stress conditions. *Environmental Stresses in Crop Sciences*, 12 (1), 95-110.
14. Shen, J., Xiao, X., Zhong, D., & Lian, H. (2024). Potassium humate supplementation improves photosynthesis and agronomic and yield traits of foxtail millet. *Scientific Reports*, 14(1), 9508.
15. Azizi, M., & Safaei, Z. (2017). The effect of foliar application of humic acid and nano fertilizer (Pharmks®) on morphological traits, yield, essential oil content and yield of Black Cumin (*Nigella sativa* L.). *Journal of Horticultural Science*, 30 (4), 671-680. [In Persian with English summary]
16. Sepehri, Z., Movahedi, Z., & Ayyari, M. (2024). Effects of humic acid on quantitative characteristics of pergularia and chicory in aeroponic system. *Plant Production and Genetics*, 4 (2), 279-290.
17. Pettit, R. E. (2006). Organic matter, humus, humate, humic acid, fulvic acid and humin. The Wonderful World of Humus and Carbon. *CTI Research*, 1-17.
18. Bangou, M. J., Meda, N. T. R., Thiombiano, A. M. E., Kiendrebeogo, M., Zeba, B., Millogo-Rasolodimby, J., & Yougbaré-Ziébrou, M. (2012). Antioxidant and antibacterial activities of five Verbenaceae species from Burkina Faso. *Current Research Journal of Biological Sciences*, 4 (6), 665-672.
19. Chamani, F., Khodabandeh, N., Habibi, D., Asgharzadeh, A., & Davoudi Fard, M. (2012). Effect of salinity stress on yield and yield components in wheat, inoculated with growth promoting bacteria (*Azotobacter chroocum*, *Azospirillum lipophorum*, *Pseudomonas putida*) and humic acid. *Agronomy and Plant Breeding*, 8 (1), 37-25. [In Persian]
20. Elmongy, M. S., Zhou, H., Cao, Y., Liu, B., & Xia, Y. (2018). The effect of humic acid on endogenous hormone levels and antioxidant enzyme activity during in vitro rooting of evergreen azalea. *Scientia Horticulturae*, 227, 234-243.

21. Bayanloo, E., Aelaei, M., & Sanikhani, M. (2020). Effect of γ -aminobutyric acid (GABA), humic acid and salicylic acid on some morphophysiological responses and antioxidant characters of *Catharanthus roseus* L. (G. Don). *Iranian Journal of Horticultural Science*, 50 (4), 993-1008.
22. Estefan, G., Sommer, R., & Ryan, J. (2013). Methods of soil, plant, and water analysis. *A manual for the West Asia and North Africa region*. 3 (2), 65-119.
23. Dazy, M., Jung, V., Féraud, J. F., & Masfarau, J. F. (2008). Ecological recovery of vegetation on a coke-factory soil: role of plant antioxidant enzymes and possible implications in site restoration. *Chemosphere*, 74 (1), 57-63.
24. Reuveni, R. (1995). Biochemical marker of disease resistance. In: Singh, R. P., & Singh, U. S. (Ed.) *Molecular Methods in Plant Pathology*, (pp. 99-114).
25. Bradford, M. M. (1976). A rapid and sensitive method for the quantitation of microgram quantities of protein utilizing the principle of protein-dye binding. *Analytical biochemistry*, 72 (1-2), 248-254.
26. Pan, Q., Wang, Q., Yuan, F., Xing, S., Zhao, J., Choi, Y. H., & Tang, K. (2012). Overexpression of ORCA3 and G10H in *Catharanthus roseus* plants regulated alkaloid biosynthesis and metabolism revealed by NMR-metabolomics. *PLoS ONE*, 7(8), 189-203.
27. Gupta, M. M., Singh, D. V., Tripathi, A. K., Pandey, R., Verma, R. K., Singh, S., & Khanuja, S. P. S. (2005). Simultaneous determination of vincristine, vinblastine, catharanthine, and vindoline in leaves of *Catharanthus roseus* by high-performance liquid chromatography. *Journal of Chromatographic Science*, 43(9), 450-453.
28. Ertani, A., Pizzeghello, D., Baglieri, A., Cadili, V., Tambone, F., Gennari, M., & Nardi, S. (2013). Humic-like substances from agro-industrial residues affect growth and nitrogen assimilation in maize (*Zea mays* L.) plantlets. *Journal of Geochemical Exploration*, 129, 103-111.
29. Canellas, L. P., Canellas, N. O., Soares, T. S., & Olivares, F. L. (2019). Humic acids interfere with nutrient sensing in plants owing to the differential expression of TOR. *Journal of Plant Growth Regulation*, 38, 216-224.
30. Nardi, S., Pizzeghello, D., Muscolo, A., & Vianello, A. (2002). Physiological effects of humic substances on higher plants. *Soil Biology and Biochemistry*, 34 (11), 1527-1536.
31. Dordas, C. A., & Sioulas, C. (2008). Safflower yield, chlorophyll content, photosynthesis, and water use efficiency response to nitrogen fertilization under rainfed conditions. *Industrial Crops and Products*, 27 (1), 75-85.
32. Abdou, M. A. H. H., Abdel-Rahim, A. F. B. A., & Gahory, A. A. M. O. (2024). Influence potassium humate on Rosemary plants grown in sandy soil under irrigation with saline water. *Scientific Journal of Flowers and Ornamental Plants*, 11 (1), 1-15.
33. Amer, M., & El-Ramady, H. (2015). Alleviation soil salinity and sodicity hazard using some bio-chemical amendments for production of canola (*Brassica napus* L.) In north delta region. *Journal of Soil Sciences and Agricultural Engineering*, 6 (4), 415-432.
34. Ouni, Y., Ghnaya, T., Montemurro, F., Abdely, C., & Lakhdar, A. (2014). The role of humic substances in mitigating the harmful effects of soil salinity and improve plant productivity. *International Journal of Plant Production*, 8 (3), 353-374.
35. Mohsen, A. A., Ibraheim, S. K. A., & Abdel-Fattah, M. K. (2017). Effect of potassium humate, nitrogen bio fertilizer and molybdenum on growth and productivity of garlic (*Allium sativum* L.). *Current Science International*, 6 (1), 75-85.
36. Ghaffari, N., & Moradi, P. (2017). Effect of foliar application of zinc and Humic acid on the growth physiology and the essential oil component of *Melissa officinalis*. *Iranian Journal of Plant & Biotechnology*. 12 (3), 23-31.

37. Heidari, M., & Minaei, A. (2014). Effects of drought stress and humic acid application on flower yield and content of macro-elements in medical plant borage (*Borago officinalis* L.). *Journal of Plant Production Research*, 21 (1), 167-182.
38. Tabatabaie, S. J., & Nazari, J. (2007). Influence of nutrient concentrations and NaCl salinity on the growth, photosynthesis, and essential oil content of peppermint and lemon verbena. *Turkish Journal of Agriculture and Forestry*, 31(4), 245-253.
39. Ahmadzadeh, M., Valizadeh, M., Zaefizadeh, M., & Shahbazi, H. (2011). Antioxidative protection and electrolyte leakage in durum wheat under drought stress condition. *Journal of Applied Sciences Research*, 7(3), 236-246.
40. Gill, S. S., & Tuteja, N. (2010). Reactive oxygen species and antioxidant machinery in abiotic stress tolerance in crop plants. *Plant Physiology and Biochemistry*, 48 (12), 909-930.
41. Mousavi, S. A. H., Barzegar, T., Nekounam, F., Ghahremani, Z., & Khani, A. (2023). The effect of humic acid on physiological characteristics, antioxidant activity and yield of Cape gooseberry (*Physalis peruviana* L.) under deficit irrigation. *Journal of Plant Process and Function*, 12 (54), 171-186. [In Persian]
42. Gerdakaneh, M., Amini, E., & Khan Ahmadi, M. (2020). Effects of Soil and Foliar Spraying Application of Humic Acid on Qualitative and Quantitative Properties of Saffron. *Journal of Saffron Research*, 8 (1), 71-84.
43. Khodamoradi, P., Amiri, J., & Dovlati, B. (2018). Influence of humic acid on some antioxidant enzymes activity and compatible metabolites in strawberry (*Fragaria × ananassa* Duch. cv. Sabrina) under salinity stress. *Research in Pomology*, 3 (1), 23-35.
44. Dadnia, M. R. (2017). Effect of humic acid on activity of antioxidant enzymes and yield of castor bean (*Ricinus communis*) under water deficit condition. *Journal of Crop Ecophysiology*, 11 (1), 85-98.
45. Hemida, K. A., Eloufey, A. Z., Seif El-Yazal, M. A., & Rady, M. M. (2017). Integrated effect of potassium humate and α -tocopherol applications on soil characteristics and performance of *Phaseolus vulgaris* plants grown on a saline soil. *Archives of Agronomy and Soil Science*, 63 (11), 1556-1571.
46. Najafi vafa., Z., Sirousmehr., A., & Bijhani., M. (2021). Effect of different levels of humic acid and none-zinc fertilizer on the antioxidant enzyme activities and essential oil of Savory (*Satureja hortensis hortensis* L.). *Research Paper*, 3 (2), 43-58.
47. Muscolo, A., Sidari, M., & Nardi, S. (2013). Humic substance: relationship between structure and activity. Deeper information suggests univocal findings. *Journal of Geochemical Exploration*, 129, 57-63.
48. Schrama, M., De Haan, J. J., Kroonen, M., Verstegen, H., & Van der Putten, W. H. (2018). Crop yield gap and stability in organic and conventional farming systems. *Agriculture, Ecosystems & Environment*, 256, 123-130.

